

[Pelle Voigt]

som det palæstinensiske folk med al mulig rimelighed gør krav på.

Wilhelm (VS):

»Det skal være lettere at være dansker.«
»Regeringen vil komme med to glade nyheder hver uge.« Det var regeringsprogrammet indtil i tirsdags, og da fik vi så omsider at vide, hvad det betyder.

»Det skal være lettere at være dansker«: lønmodtagerne skal lettes for 2 dyrtidsportioner til foråret og antagelig det dobbelte, inden året er gået. De arbejdsløse og efterlønsmodtagerne skal lettes for 11 pct. af dagpengene eller ca. 1.000 kr. om måneden. De mange ungdomsarbejdsløse skal helt lettes for understøttelsen. Det kommer til at koste dem omkring 4.000 kr. om måneden. De uddannelsessøgende skal lettes for 6 lærerseminarer. Højrentebeboerne skal lettes for rentesikring og boligsikring. Det almennyttige byggeri skal lettes for 2.000 boliger pr. år. Mellemindkomstfamilier skal lettes for børnetilskud. Familier med unge skal lettes for ungdomsydelse. Gennemsnitsfamilien skal alene i stigende øl-, tobaks- og elafgifter lettes for ekstra godt 100 kr. pr. måned. Hver skatteyder med mellemindkomst skal i indkomstskat lettes for ekstra knap 100 kr. om måneden. For sygdom skal hver lønmodtager i gennemsnit lettes for godt 100 kr. om måneden plus 5 kr. pr. recept. De mest syge skal lettes for betydelig større beløb. De dårligst stillede invalider skal ved opretholdelsen af laveste pensionstrin lettes for 2.239 kr. om måneden. Og så fremdeles. Når året er omme, skulle det ikke undre, om denne afmagringskur har medført et betydeligt vægttab i de berørte befolkningsgrupper – det skal jo være lettere at være dansker.

Dog har regeringen ikke fået alle grupper med. Der er nogle danskere, der ikke skal være lettere. Parcelhusejerne skal, hvis det står til regeringen, tynge af de tusinder af kroner, de hver især kan pådrage sig ved nye fradragsfiduser for vedligeholdelse, men selvfølgelig kun, hvis de har råd til at udnytte dem. Virksomheds- og familiefonde skal fortsat tynge af milliardindtægter, som de pådrager sig ved legal skatteunddragelse. Fondskonstruktionerne skal endda udvides, så børsspekulanter vil blive tynget af provenuet af et skattefradrag for aktiekøb. Skatte-

tænkere skal tynge af skatteydertilskud til smarttænkende advokater og revisorer, og arbejdsgiverne skal tynge af mange milliarder kroner, som de efter den gældende overenskomst skulle have sluppet i sygedagpenge og i dyrtidsportioner osv.

Det vil næppe være rimeligt at bebrejde regeringen, at den ikke kan nå det hele på én gang. Den har da retfærdigvis også allerede bebudet, at dette kun er begyndelsen. Til næste år vil lettelserne blive næsten dobbelt så vidtgående, så der er flere glade nyheder at se frem til. Og der skal såmænd nok komme nogle dryssende hen ad vejen, selv om det indtil nu har knebet med at holde løftet om to hver uge. Således har skatteministeren foretaget en epokegørende videreudvikling af den matematiske logik, når han i forslaget til udskrivningslov fastslår, at et øget skattetryk er et uændret skattetryk. Bedømt ud fra hidtil anerkendte matematiske begreber ville det være ren svindel, men ministeren må vel have gjort en eller anden stor videnskabelig opdagelse. Denne glade nyhed får vi lejlighed til at drøfte nærmere i morgen.

En nært forestående glad nyhed tør jeg godt forudsige: en uddannelsesinstitution får sparet alle sine lærere væk. Skolen står der, eleverne er der, administrationsudgifterne bevares, der undervises bare ikke. Modellen afprøves foreløbig på teaterskolen, men det helt store perspektiv er selvfølgelig at overføre den til hele uddannelsessektoren og – hvem ved? – måske til hospitalssektoren. »Ja vel, hr. minister!«

En anden glad nyhed har regeringen været alt for beskeden til at slå på tromme for. Den fremgår kun indirekte af lovkataloget. Den nye trafikminister, hr. Arne Melchior, satte rekord ved allerede på de to første dage som minister at spare 8–10 mia. kr. Den første dag proklamerede han Storebæltsbroen, og den anden dag sparede han den væk. »Ja vel, hr. minister!«

Så er der pensionsbeskatningen på 4 mia. kr. Der er nogle, der er overraskede. Det er vi ikke. Ingen regering ville kunne lade disse favoriserede kapitalophobninger ligge uantastede. I opposition kan de kæfte op og protestere og stille sig an, som ikke mindst hr. Erhard Jakobsen har demonstreret det, men i regering . . . Næh, overraskelsen ligger et andet sted. Dette indgreb på 4 mia. kr. er overhovedet ikke nævnt i lovkataloget, men rege-